

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ž. S. C. S., a.s.**, zastúpeného advokátom *JUDr. M. V.*, proti žalovanému: **1/ Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, 2/ Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zo dňa 30. júna 2004, č. 2004/DZ/2/1/151, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. apríla 2008, č. k. 1 S 263/2006-74, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **o d m i e t a** odvolania žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. apríla 2008, č. k. 1 S 263/2006-74.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného 1/ zo dňa 30. júna 2004, č. 2004/ DZ/2/1/151 podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Konanie v časti oznámenia o závere Rady úradu ohľadom rozkladu podaného voči rozhodnutiu č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 16. mája 2006 zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu *JUDr. M. V.* 183 763,-- Sk, titulom náhrady trov konania, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 1/ dve odvolania.

V prvom odvolaní uviedol, že má za to, že krajský súd nemal preskúmavať prvostupňové rozhodnutie úradu a tým, že ho podrobil nesprávnemu súdnemu prieskumu a zrušil ho, porušil zákon. Ďalej uviedol, že je nepochopiteľné, z akých dôvodov krajský súd preskúmal prvostupňové rozhodnutie úradu, keď už bolo právoplatné, pričom nadobudlo právoplatnosť inak ako po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré správny poriadok umožňuje. Tiež uviedol, že podľa výroku rozsudku krajský súd zrušil prvostupňové rozhodnutie úradu z procesných

dôvodov, čo znamená, že rozhodnutie nepreskúmaval; toto však nezodpovedá odôvodneniu rozsudku krajského súdu. Napadnutý rozsudok navrhol zmeniť a konanie zastaviť.

Osobitné odvolanie podal proti výroku o náhrade trov konania. Mal za to, že v tomto prípade jednoznačne existovali dôvody hodné osobitného zreteľa. Uviedol, že nešlo o rozhodnutie vo veci, ale len rozhodnutie procesné. Ďalej uviedol, že žalobca nemal vo veci úspech ani len čiastočný, pretože krajský súd nepreskúmaval rozhodnutie z vecného hľadiska, z dôvodov uplatnených žalobcom, ale len z hľadiska procesných chýb rozhodnutia. Preto krajský súd nemal priznať žalobcovi náhradu trov konania. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania zmeniť a nepriznať žalobcovi náhradu trov konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd rozhodol podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP, rozhodnutie súdu je právoplatné a nie je proti nemu prípustný opravný prostriedok. Tiež uviedol, že žalovaný 1/ vo svojich podaniach vôbec nerozlišuje otázky procesné od otázok hmotnoprávných, t.j. merita veci. Mal za to, že súd náležite zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, preto sa nebude k obsahu odvolania vyjadrovať a hľadá naň tak, akoby neexistovalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. a/ OSP) a dospel k záveru, že podaným odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Podľa právneho stavu, platného do 15.10.2008 (pred účinnosťou novely OSP – zákona č. 384/2008 Z. z.) bolo proti zrušujúcemu rozsudku (krajského) súdu podľa § 250ja ods. 2 OSP prípustné odvolanie, len ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a) a b) (a/ keď súd dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a b/ keď súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov). Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, bol súd povinný uviesť vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania bol rozhodujúci výrok rozsudku (§ 250j ods. 4 OSP).

S poukazom na citovanú zákonnú úpravu dospel odvolací súd k záveru, že podané odvolanie smeruje proti rozsudku, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, ako sa to správne uvádza aj v poučení napadnutého rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania bol v danej veci rozhodujúci výrok rozsudku, v ktorom sa uvádza, že rozhodnutie sa zrušuje podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP.

Nepřípustnosť podať odvolanie vo veci sa vzťahuje aj na výrok o náhrade trov konania, ktorý je súčasťou rozhodnutia vo veci. Na tom nič nemení, že zákon

pripúšťa rozhodnúť o náhrade trov aj osobitným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 OSP). Aj v takom prípade je rozhodnutie o náhrade trov konania len súčasťou rozhodnutia vo veci; bez konania vo veci a rozhodnutia vo veci by totiž rozhodnutie o náhrade trov nebolo potrebné a teda by neexistovalo. Z uvedených dôvodov nebolo možné podaným odvolaniam vyhovieť, ale bolo potrebné odmietnuť odvolania žalovaného 1/ podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 14. októbra 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová